

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 168. Nicolai Papæ obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV. portunis mediis Principes ad unionem
A. C. 1455. incitarentur, quilibet necessaria suppeditaret, ac demum validus conscriberetur exercitus. Venerant quoque in Austria ad Imperatorem aliquot ex Electoribus,

aliisque Germaniæ Principibus, necnon ceterorum Legati, & ex Hungaria Episcopi, ac Barones præcipui. Aderat etiam ex Italia Joannes Episcopus Papiensis, Sedis Apostolicæ Legatus, unacum Michaele Pitio Alphonsi Siciliæ, & Arragoniæ Regis Oratore. Nec defuit Joannes Capistranus, qui assiduis prædicationibus populum adversus Turcas ad arma, ac eleemosynas pro futuri belli sumptibus erogandas excitabat. Cum vero omnia propemodum conclusa essent, necnon optata spes arrideret, æstate proxima ingentes copias in Christiani nominis hostes eductum iri, infaustus mortis Nicolai Papæ nuntius telam jam longo tempore cæptam uno momento incidit.

§. CLXVIII.

Nicolai Papæ obitus.

Mortuus est Nicolaus Papa die vigesima quarta Martii Anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto, postquam S. Petri Cathedram octo annos, & novemdecim dies tenuisset. Hic post pauco-

paucorum dierum luctam e vivis eruptus Sæcul. XV.
est, partim ex podagræ doloribus, quibus A.C. 1455.
toto ferme Pontificatus sui tempore
graviter laborabat, partim ex febre, qua
correptus fuerat. Præter has vero po-
tissima mortis caussa erat animi tædium,
quo capta Constantinopoli continuo con-
fectus est. Videbantur copiæ, quas pro-
xime adversus infideles mittere cogi-
taverat, haud alium in finem collectæ,
quam ut funebrem Papæ pompam eo
solemnioræ redderent. Gefferat Nico-
laus felicem faustumque Pontificatum,
præsertim post id temporis, quo pacem
Italiæ tanto labore peperit. Idem Ro-
manam urbem multis, iisque celebri-
mis exornabat ædificiis, quæ tamen mor-
te præventus complere non potuit.
Cum ipsus eruditione ac sapientia emine-
ret, ac sacratorum literarum eximius
cultor esset, summe liberalis fuit erga o-
mnes, quos vel ingenii vel doctrinæ
præstantia commendabat, eosque qua be-
neficiis, qua obsequiis Romam accersivit.
Bibliothecam suam græcis atque Latinis
manuscriptis longe celeberrimis, ac sum-
ma cura collectis locupletavit, nec non in
tota Græcia libros omnium facultatum,
omniumque artium genere præclaros in-
gentibus sumptibus conquiri, eosque ad
se adferri, ac in linguam latinam trans-
ferri curavit, magna elargitus præmia
illis,

Sæcul. XV. illis, qui eos vertebant. Nec minus sollicitus fuit in latinis quoque Auctoribus

A.C. 1455.

indagandis. Adeo literarum amor, ac liberalitatis suæ genium ex æquo certarunt, ut ei, qui sibi Evangelium Sancti Matthæi Hebraicum afferret, quinque ducatorum millia pollicitus esset. Ecclesiæ vasis aureis, atque argenteis, sacerdotalibusque indumentis ac aulæis pretiosissimis munificentissime decoravit. Ab omni avaritiæ specie semper adeo alienus erat, ut nullum officium unquam vendiderit, virgines vero inopes ex iis, quæ sibi subtraxerat, in matrimonium collocaverit.

*Platin. in
Nicol. V.*

*Addit. ad
Ciaton.*

Refert quidem Platina, eum facilem nonnihil ad iram fuisse; ast confessim subiungit: *facilis etiam redditu ad benevolentiam erat*; adeo prompte ejus innata virtus vitium illud correxit. Morte occupatus est eodem tempore, quo Sigismundum Austriæ Ducem ad se vocasset, eoquod Cardinalem de Cusa a jurisdictionis exercitio in suo Brixiensi Episcopatu impedire ausus fuisset.

§. CLXIX.

Cardinales Conclave ingressi.

Justis summo Pontifici Nicolao de more persolutis, cunctisque pro civitatis, atque palatii securitate dispositis, Cardinales